

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Sermo XXIX. De ornamentis & moribus ministrorum, in templo Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

parietes aspiciunt, & dulces psalmos non aduertunt. Væ, qui de cibo & potu frequenter cogitant, & de pœnis animarum in purgatorio parum pensant, & raro plorant. Si quis ibi fuisset per horam, nunquam sentiret in choro tœdium, nec in ieiunio tristitiã, nec in labore grauedinem. Benedicti omnes religiosi & deuoti serui Dei, alacres in diuinis, studiosi in libris legendis & scribendis: qui se & alios compefcunt à verbis leuibus, & fideliter orant pro benefactoribus suis, & omnibus tribulatis & tentatis; quorũ magnus est numerus, Deo melius quàm hominibus notus. Quicumq; ergo gratus & fidelis fuerit in modicis & præsentibus donis, dignus erit ampliora recipere à Deo in cœlis. In diuino officio negligenter aliquid agere, impunè non ibit. Caueat & timeat, ne eleemosynæ clamet contra vos; quia malè sunt expensæ, & horæ negligenter sæpius lectæ & perfolutæ. A quibus malis Iesus Christus nos liberet, omnes offensas nobis dimittat, & ad cœlestia regna, post huius vite pericula, feliciter perducatur, Amen.

S E R M O X X I X.

De ornamentis & moribus ministrorum, in templo Dei.

1. Mach. 4.

1. **O** Rasauerunt faciem templi coronis aureis, & dedicauerunt altare Domino; & facta est letitia magna in populo. Dilecti fratres ista leguntur Machabæorum libro primo, de templo Dei renouato, & cantantur etiam à nobis in Ecclesia, tempore consueto. Sicut ergo illi antiqui sancti fuerunt alacres & deuoti in templo materiali, laudando Deum in hymnis & organis, pro victoria data eis de cœlo contra aduersarios, ita & nos multo deuotiores esse debemus regratiando Christo, qui nos eripuit de tumultibus seculi, & laqueis diaboli; & dedit spem perueniendi ad festiuitatem cœlestis Hierusalem, & ad dedicationem templi immaterialis, in quo habitat Deus cum omnibus sanctis suis. Quaratis in litera spiritualem sensum, & in cera mel absconditum; & delectetur anima vestra in Deo viuo, & in omni verbo quod procedit de ore Dei, sicut angeli & omnes sancti in calo. Tunc enim poterit anima vestra per scalam sanctorum verborum, ad alta cœlorum ascendere: quando negligit exteriorem ornatum attendere; & ex intimis præcordiis recordatur Domini Dei sui solius, quantum datur ipsi sapere ex gratia supernæ visitationis, in statu humane fragilitatis.

Mysticè
quæ ad tē-
plum Dei
spectant,
describit.

2. Fratres, ibi est magna festiuitas dedicationis Ecclesiæ, vbi est puritas innocentis vitæ, libertas bonæ conscientiæ, iucunditas spiritualis lætitiæ, prædicatio S. doctrinæ, observatio regularis disciplinæ, recordatio regni cœlestis, obliuio omnis gaudij secularis. Ibi est vera pulchritudo templi, & ornatus ecclesiæ, cum ramis & floribus bene redolentibus; vbi est vera contritio cordis,
humi-

humilis confessio oris, & digna satisfactio pro peccatis commul-
 sis. Ibi est lata dedicatio noui altaris, vbi est nouus feruor deuo-
 tionis, cum gratiarum actione in iubilo cordis pro beneficiis ac-
 ceptis. Nemo vacuus apparere debet in conspectu Domini, sed
 semper aliquid offerre in altari ad honorem Dei. Ille vitulum
 offert & hircum, qui carnis petulantiā frangit per ieiunium. Ille
 bouem mactat & taurum, qui superbiam mentis & duritiam pro-
 prii sensus, redigit ad nihilum per humilitatem & sapientis con-
 siliū. Ille agnum immaculatum Deo dignum offert, qui passio-
 nem Christi quotidie deuotē commemorat, & se ei per patientiā
 & mansuetudinem conformat. Ille arietem immolat, qui totam
 virtutem & fortitudinem suam Deo ascribit, & nil boni sibi at-
 tribuit. Ille renes, cor & pectus in altari cremat, qui omnes car-
 nales affectus, sancti Spiritus feruore refrenat. Ille columbam of-
 fert, qui simpliciter ambulat, & de alienis rebus tacet; qui cum
 dolentibus gemit, & pro sibi contrariantibus orat. Ille turturem
 Deo offert, qui castitatem diligit & solitudinem quærit: & cum
 solatium terrenum perdit, ad cœleste palatium liberius volat.

3. Ille passerem immolat, qui a garritu verborum inutilium
 abstinet, & in secreto cellæ solus residet; vt maiorem pacem ha-
 beat, & nulli onerosus loquendo existat. Ille verò faciem templi
 coronis aureis ornat, qui præclara gesta sanctorum libenter legit,
 scribit, & prædicat; & ad incitamenta virtutum, eorum præmia
 aliis denunciât, ne in tentationibus deficiant. Ille aureos clypeos
 in Ecclesia pro ornatu suspendit, qui veteris & noui Testamenti
 Patres, quantis virtutibus fulgeant, proximis suis ad ædificatio-
 nem narrat: Qui Martyrum certamina, ad tolerandum aduersa
 recitat; labores Confessorum ad abstinendum cōmemorat; tro-
 phæa virginum ac viduarum continentiam, ad castigandum cor-
 pus beatificat; libros doctorum & sermones prædicatorum, ad
 studendum, legendum, scribendum, dignè commendat, & alio-
 rum bona opera, ad laudem Dei & decorem sanctæ Ecclesiæ re-
 plicat & expandit. Ille pulchras imagines pingit & ornat, qui vi-
 ta & moribus proximum ædificat. Ecce tot aurea scuta fulgent in
 Ecclesia, quot sunt sanctorum nomina, quot festa, quot sacra
 verba, quot bona videmus exempla.

4. O quàm magna festiuitas celebratur, in dedicatione ecclesie
 triumphantis; vbi omnibus deuictis hostibus, cuncti simul gau-
 dent sancti cum Angelis, amicti stolis albis, & coronati coronis
 aureis nunquam perituris. Ibi quippe æterna laus & gloria, sine
 cessatione mansura. Ibi vox dulcis sine rancore, cantus altus sine
 labore, pax ingens sine timore, lætitia sine mœrore, amor sine
 hiuore, scientiâ sine errore. Ibi abundantia sine defectu, dignitas

Felicitas
 in cœlesti
 Hierusalē
 quanta.

sine despectu, sanitas sine interitu, iucunditas sine fletu, securitas sine metu, voluptas sine vitio, satietas sine tædio, claritas sine nubilo, veritas sine ambiguo, puritas sine piaculo, libertas sine obstaculo, conscientia sine scrupulo, summa felicitas sine termino, omnia bona in Deo. O quàm festiuè gaudent ibi sanctorum animæ, à vinculo corporis absolute, ab omni labe peccati purgatæ, Deo intimè coniunctæ, sine medio vnitæ, per ambitum cæli volantes liberè, canentes & gratias agentes Deo lætissimæ: *Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.*

Psal. 123.

5. Quoties ergo adest aliqua festiuitas sanctorum in ecclesia, recordari debemus qualis & quanta sit in cælesti patria, & despiciere omne, quod delectat in hac vita. Beati religiosi, qui à secularibus turbis remoti, à tēporalibus curis liberi, à passionibus tranquillè, ad cælestia oculum mentis dirigunt: & præ dulcedine amoris intimi, quem sentiunt, dissolui & esse cum Christo concupiscunt. Beati, qui ad cælestem dedicationem & ad cœnam agni vocati sunt: & ita se student præparare, vt cum electis digni sint intrare. Vox vera: Nemo potest hîc gaudere cum seculo, & postea regnare cum Christo. Amœna prata, stultos ducunt ad hospitia praua. Et qui modò delicias & honores semper quærunt, post breue gaudium inuenient æternum ignem & luctum.

Phil. 1.

Apoc. 19.

In profanantes festa.

6. Heu miseri & insensati amatores seculi, qui festa Christi & Sanctorum honores in conuiuia ciborum & ludos cōuertitis, vbi manebitis? Vt vobis, qui Iesum deseritis, & mundum requiritis: Sanctos negligitis, & vagos ac lubricos vobis associatis: Angelos offenditis, & demones lætificatis. Væ, qui simplices deridetis, & fallaces commendatis: rosas virtutum conculcatis, & spinas peccatorum colligitis: præsentia bona aspicitis, & futura mala non præuidetis, nec timetis. Cur stulti vosipsos decipitis, & ad rectam viam non reditis? Timete Deum, nequando irascatur Dominus, & pereatis citò de terra cum impiis: & recipiatis infernum pro deliciis, quas amastis. Dignus est enim operarius mercede sua, siue bonum, siue malum fecerit in hac vita.

7. Habet etiam felix & sancta mater ecclesia, pro magno solatio & decore domus Dei, multa sanctorum corpora in bona custodia, omni honore digna. Ad quorum aspectum, multi fideles excitantur sæpe ad amorem Dei & fletum, desideranter petentes quotidiana suffragia: vt per eorum sancta merita mereantur peruenire ad gaudia æterna. Quæ est enim Ecclesia vel capella tam pauper & modica, quæ non habet vel procurat habere aliquas sacras reliquias, pro ornatu oratorij sui, ex deuotione erga animas Sanctorum regnantium cum Christo in gloria? Nam sacra ossa sanctorum humiliter venerari, Christum est honorare; in quibus habita-

habitavit Spiritus sanctus: à quibus victus est mundus, & diabolus per fidem Christi confusus. Sperandum igitur indubitanter, quòd libenter orabunt pro nobis amicis suis in terra degentibus, quos viderint in oratione ferventes, & oculos crebrò ad cœlos cum gemitu levantes, & omnia propter Christum ex animo relinquentes.

8. Iuvat etiam non modicum infirmos animos ad lætitiã cordis, si in festis, melioribus vestibus & cappis, sacerdotes & ministri induantur, pro diuino officio decentius celebrando. Si floribus & frondibus altaria & loca sacra adornentur; quatenus per externa signa, torpentium corda ad meditandum cœlestia bonacitiùs accendantur. Nihil tamen in his caremoniis, cultibus, & ornatibus, inaniter pro humana laude & propria complacentia fieri debet; ne Deus, qui corda humilium respicit, vanis clamoribus & vagis moribus offendatur: ne festum temporale in vitium animæ ex aliqua leuitate aut curiositate conuertatur. Non enim est speciosa laus in ore superbientis, nec placent Deo labia sonora, vana gloria fœdata, vel discordi voce prolata. Dicat ergo grates Deo omnis deuotus orator, iubilet Domino laudes omnis ardens amator, cantent & laudent Deum omnes animæ sanctorum cum Angelis in cœlo, cantent & laudent Deum omnes Ecclesiæ terrarũ cum fidelibus in hoc mundo, dicētes: Te decet laus & honor Domine, pro tua maxima dignitate, in secula seculorũ, Amē.

SERMO XXX.

De quatuor conditionibus, ad ædificationem & decorem domus Dei pertinentibus.

1. **D**omum tuam Domine, decet sanctitudo, in longitudine dierum. *Psal. 92.*
 Dilecti fratres, sitis circumspecti & custoditi in omni loco & tempore, maximè autem in Ecclesia, in choro, & in diuino officio, vbi à multis potestis considerari. Vos estis templum Dei, *2. Cor. 6.* vos estis domus Dei, vos elegit Deus in hæreditatem sibi, quibus promisit dare regnum Dei. Notate ergo conditiones quatuor, ad decorem domus Dei pertinentes, & ad sanctitatem veræ religionis perducentes. Omnis bona domus debet habere fundamentum firmum, parietes rectos, fenestras claras, & tectum integrum.

2. Primò, debet domus animæ nostræ habere fundamentum profundæ humilitatis, ne totum ædificium cadat ab alto clatioris, in barathrum æternæ damnationis. Idcirco multi ceciderunt de statu religionis, in varias tentationes diaboli & vitia carnis; quia non habuerunt nec steterunt super firmum fundamentum veræ humilitatis, quæ hominem custodit ab innumeris diaboli insidiis & casibus. Felix anima, quæ honorem temporalem non

Quatuor ad sanctitatem veræ religionis perducent. Humilitas, ædificij spiritalis fundamentum.